

متن پرسش

سلام استاد وقت بخیر: در بحث مبارزه با نفس دچار ابهام شده ام! زمان هایی هست که جهاد با نفس اتفاق می افتد، بخاطر اینکه مدام به فکر این هستیم که گناهی انجام نشود یا خدا راضی باشد! در مقابل این نوع طرز رفتار کسی است که به خاطر بی ریا بودن و پاکی دل متوجه برخی گناهان نیست و به راحتی زندگی می کند. برای مثال در مورد نحوه ی برخورد با نامحرم؛ شخص اول همیشه مراقب است که حدود را نگه دارد و مرتب حواسش به گناه نکردن است! گویی روح متزلزلی دارد که همیشه باید مراقب او باشد! اما شخص دوم بخاطر اینکه دلش اصلا متوجه نامحرم و گناه نیست راحت برخورد می کند! منظور اینکه نامحرم بر روی او هیچ تاثیری ندارد! این قضیه در مورد تمامی معروف ها و منکرها صادق است! حال می خواهم بدانم کار اول ارزشی دارد یا اینکه شخص دوم به خدا نزدیک تر است؟
سپاس فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال شخص دوم هم فطرتی دارد که مطابق آن عمل نکرده و بالاخره وقتی با فطرت خود چه در این دنیا و چه در آن دنیا روبه رو شود، فشار آن اعمالی که مطابق شریعت نبوده است او را آزار می دهد. موفق باشید